

for samtlige Varer, som kan hjælpe den almindelige Handel i Gang. Der er særlig en Vare, som jeg vil gøre mig til Talsmand for, og det er Fisk, idet jeg mener, at Fisk — saavel som andre let fordærvelige Varer — bør nedsættes saa betydeligt, at vi i Byerne bliver i Stand til at faa en god og billig Fisk. Samtidig vil man derigennem være med til at ophjælpe Fiskeriet, der, som vi alle ved, er i lige saa vanskelige Kaar som Haandværk og Industri.

Der er et andet mindre Forhold, som jeg vil henlede den højtærede Handelsministers Opmærksomhed paa, og som jeg er overbevist om heller ikke kan kollidere med Venstres tidligere Standpunkter, en saa lille Ting som Afgiften fra udenlandske Handelsrejsende. I de sidste Aar er Antallet af udstedte Adgangsbeviser for udenlandske Handelsrejsende steget i overordentlig Grad, ja i de sidste Aaringer er det vist endda fordoblet. Den Afgift, der i Øjeblikket betales for en Handelsrejsende, er saa vidt jeg ved, 100 Kr. om Aaret, men sammenligner vi med de Afgifter, der er gængse i Norge og Sverige, er det saaledes, at de der betaler 1 200 Kr. om Aaret. Jeg vil henstille til den højtærede Handelsminister, om ikke der var noget at gøre i Retning af en Regulering her, idet jeg tror, at det ogsaa vilde betyde noget for de danske erhvervsdrivende og næringsdrivende, at man maaske fik lagt nogen Hemske paa de udenlandske Handelsrejsende her i Landet. Jeg tror, at den højtærede Finansminister ikke kan have noget imod at kunne indkassere et større Beløb fra de paagældende Folk. Det er sikkert muligt, at man vil afskære en Del af de udenlandske Forretninger i at sende rejsende herop, men det vilde kun gavne den danske Industri og Handel, og ikke mindst vilde der ogsaa derved kunne beskæftiges Folk her som Handelsrejsende for de tyske Firmaer.

Med Hensyn til det foreliggende Finanslovforslag udtalte jo den højtærede Finansminister, at det i første Række gælder om, at der udvises den størst mulige Sparsommelighed. Der er nogle ganske enkelte Punkter, som jeg vil dvæle et Øjeblik ved, navnlig paa Statsbanernes Budget. Der er især et enkelt Punkt, som jeg mener, der maa kunne foretages betydelige Besparelser paa, nemlig Personalets Fribefordring, som i Budgettet

er anslaaet til 1 124 000 Kr. Her maa sikkert være adskilligt at spare, ligesom jeg mener, at det store Beløb paa 1 648 000 Kr. som Vederlag for Overarbejdspenge, ogsaa maatte kunne nedsættes betydeligt, hvis da den Sparekommission, der har været nedsat paa dette Omraade, har haft en heldig Haand.

Der er under Postvæsenets Budget anført et stort Beløb, nemlig 400 000 Kr. til Anskaffelse af Kontorinventar. Da jeg har beskæftiget mig i adskillige Aar med Fabrikation af saadant Inventar, maa jeg sige, at det er et mægtigt Beløb til Anskaffelse af nyt Kontorinventar. Jeg skal dog kun udtale min Glæde over, at dette anskaffes, for saa vidt det er nødvendigt, men jeg maa i saa Fald ogsaa gaa ud fra, at der udelukkende benyttes dansk Arbejde.

Under samme Budget er opført 100 000 Kr. til Anskaffelse af Automobiler til Postvæsenet. Overfor dette Beløb stiller jeg mig i alt Fald i Øjeblikket noget reserveret, fordi den sidste Tids Oplysninger har vist, at Postvæsenets Automobilindkøb nødvendiggør, at man, forinden man gaar med til denne Bevilling, maa have bestemt fastslaaet, at de Automobiler, der anskaffes, bliver af dansk Fabrikat, saa vi ikke risikerer det samme, som vi nylig har læst om i Bladene, at de sidste Automobiler, der er indkøbt til Postvæsenet, udelukkende har været tyske Varer. Det vil i det hele taget være i høj Grad ønskeligt, om Regeringen vilde fastslaa bestemte Regler for de forskellige Statsinstitutioner med Hensyn til deres Indkøb, saaledes at de paagældende Institutioner ikke var i Tvivl om, at de i første Række skal benytte danske Fabrikata, danske Varer; og paa disse Omraader mener jeg heller ikke, at Regeringen kan komme til at kollidere med sine tidligere Standpunkter og Anskuelser. Men jeg mener ogsaa, at Regeringen og Statsinstitutionerne maa gaa i Spidsen og foregaa alle med et godt Eksempel ved at købe de danske Varer.

Med Hensyn til den nedsatte Sparekommission for Statsbanerne har jeg bemærket, at der foreslaas — ganske vist under en noget uklar Form —, at der skal oprettes et fælles Indkøbskontor for Statsbanerne, hvorved man endda vilde være i Stand til at spare saa stort et Beløb som ca. 4 Mill. Kr. Hvorledes Statsbanerne vil